

Иван Вазов

Сонет. На една богомолка

На една богомолка

Често гледам, че заставаш
в черква богу за фалба
и с разпалена молба
милостта му призоваваш.

Ти навярно ожидаваш
утешенье и покой
и гласа да чуе твой
поклоните удвояваш.

Но надейш ли се сега,
о Елено без душа,
че ще найдеш съжаленье?

Как ли господ би ти дал
туй, което ти без жал
днес отказваш го на мене?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8403>]